

Obsah

1 Úvod	7
1.1 Cíl metodiky	8
2 Nehodovost na extravilánových pozemních komunikacích	9
3 Stávající stav řešení kritických míst v ČR	11
4 Terminologie	13
4.1 Základní ukazatele bezpečnosti	13
4.2 Funkce bezpečnosti	14
4.3 Regrese k průměru	15
4.4 Očekávaný počet nehod	16
4.5 Kategorie identifikovaných kritických míst	17
4.6 Systematické a náhodné variace	18
4.7 Predikční model	19
4.8 Kritické místo	19
5 Identifikace kritických míst založená na predikčních modelech nehodovosti	21
5.1 Úvod	21
5.2 Postup	21
5.2.1 Vytvoření seznamu prvků	21
5.2.2 Vývoj predikčního modelu	22
5.2.3 Odhad očekávaného počtu nehod	24
5.2.4 Identifikace kritických míst	27
6 Přínosy metodiky	29
6.1 Novost postupu	29
6.2 Popis uplatnění certifikované metodiky	29
6.3 Ekonomické aspekty	29
7 Reference	29
7.1 Seznam použité související literatury	29
7.2 Seznam publikací, které předcházely metodice	31
7.2.1 Projekty výzkumu a vývoje Ministerstva dopravy	31
7.2.2 Výzkumné záměry Ministerstva dopravy	32
8 Příloha – Identifikace kritických úseků extravilánových silnic II. třídy v Jihomoravském kraji	33
8.1 Vytvoření seznamu úseků	33
8.2 Vývoj predikčního modelu	34
8.2.1 Výběr proměnných a příprava dat	34
8.2.2 Volba formy modelu	36
8.2.3 Řešení modelu	37
8.2.4 Hodnocení kvality modelu	38
8.3 Odhad očekávaného počtu nehod	38
8.4 Identifikace kritických úseků	39